

Beskućnik Roje ipak će u stan

SPLITSKI BRANITELJ (63) I PONOS HRVATSKE ŽIVI BEZ STRUJE I VODE

Pišu: T. JOKIĆ, R. BILEŠIĆ

Samo da mi je mali, skromni dom, da imam struju, vodu i mali televizor, kuhalo i krevet da mogu spavati kao čovjek, kaže splitski branitelj i beskućnik Alenko Barać Roje (63). Već deset godina stanuje u trošnoj kamp-kućici u lučici Spinut u Splitu. Nedavno je njegov prijatelj prof. Mate Nikolić napisao otvoreno pismo predsjedniku Ivi Josipoviću kako bi senzibilizirao javnost. I uspio je. Humanitarna udruga Cro Unum, kojoj je na čelu Dragan Primorac, već traži jednosobni stan ili garsonijeru te su

obećali godinu dana plaćati Roji režije i stanarinu. Također pokušavaju riješiti da dobije sve ono što mu kao branitelju i pripada.

- Očekujem kako ćemo u sljedeća dva tjedna već preuzeti obveze. Roje želi stan s kuhinjom i televizorom te ćemo dati sve od sebe da mu to osiguramo. To je vrlo pošten čovjek, koji je vratio 50.000 kuna, a nije imao što jesti. Ovaj ratnik koji je stvarao Hrvatsku stvarno ne zaslužuje ovakav život - kaže Primorac. Roje je bivši pripadnik 142. drniške brigade, voda Japanci, koje želi javno pozdraviti. Ima mirovinu 2300 kuna, a tra-

žeci dom, ne želi ništa posebno.

- Volio bih dobiti stan na korištenje doživotno, da mogu svoju starost mirno proživjeti, još deset godina ako Bog da. Ne želim da me netko jednog dana izbaci i da opet ne znam gdje ću živjeti. Želim dom kao što su dobili mnogi nekadašnji branitelji.

U kućici koja prokišnjava nema struje ni vode. Higijenu obavlja u prostorijama lučice, a dobri ljudi vani su mu postavili hladnjak i kuhalo. Roje je 2006. dobio priznanje udruge Ponos Hrvatske jer je vlasniku vratio 50.000 kuna koje je našao ispred Caritasove menze u Splitu.

“VOLIO BIH DOBITI STAN DOŽIVOTNO NA KORIŠTENJE. NE BIH VOLIO DA ME NETKO JEDNOG DANA IZBACI NA ULICU

Roje o željama za novi stan

Spavao je u kaiću i živio od dagnji

U otvorenom pismu predsjedniku Nikolić je napisao da je Barać dragovoljac od 30. lipnja 1991. do 24. prosinca 1995. Čim se vratio s ratišta, saznao je da njegova Jugoplastika više ne prima radnike i da će u likvidaciju. Kako nije imao čime platiti podstanarstvo, živio je u kaiću s kabinom u kojoj je spavao, a prehranjivao se vadeći dagnje iz mora...